

งานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) นี้ มีวัตถุประสงค์ต้องการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม และการเมือง ที่มีต่อภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 ราย มาทำการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถาม ในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม พ.ศ. 2549 ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 59 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.3 นับถือศาสนาอิสลาม มีอายุเฉลี่ย 34.64 ปี ได้รับการศึกษาเฉลี่ย 10.68 ปี ร้อยละ 52.8 กำลังอยู่กับคู่สมรส ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด รองลงมาเป็นลูกจ้างรัฐบาล ประกอบอาชีพส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ทำนา ประมง และทำสวนยาง ตามลำดับ มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน 21,150 บาท ร้อยละ 49.5 ของกลุ่มตัวอย่างมีหนี้สิน ร้อยละ 65.1 รู้สึกไม่มั่นใจในความปลอดภัย โดยร้อยละ 15.1 ต้องการให้สมาชิกครอบครัวย้ายไปเรียนที่อื่น และร้อยละ 11 ต้องการอพยพครอบครัวไปอยู่ที่อื่น ผลการใช้ดัชนีวัดสุขภาพจิตคนไทยหรือ Thai Mental Health Indicators (TMHI-66) กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าร้อยละ 31.7 มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor) ร้อยละ 40.1 มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair) ร้อยละ 28.2 มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good) และจากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) มาทำการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มที่มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป ให้แตกต่างจากกลุ่มที่มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป และกลุ่มที่มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป เรียงตามลำดับอิทธิพลมากที่สุด และลดหลั่นลงไป ได้แก่ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกครัวเรือน ปัญหาสุขภาพกาย ความมั่นใจในความปลอดภัย เขตที่อยู่ ปัญหาเกี่ยวกับคู่สมรส อายุ จำนวนครั้งที่เกิดเหตุการณ์ระเบิดฆ่า รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน ศาสนา ความมั่นคงในอาชีพ รายได้ของตนเองเฉลี่ยต่อเดือน ความมั่นคงในรายได้ เพศ ปัญหาครอบครัวทั่ว ๆ ไป และปัญหาเกี่ยวกับบุตร ตามลำดับ โดยผู้ที่มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปจะเป็นผู้ที่มีจำนวนบุตรมากกว่า มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาน้อยกว่า มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากกว่า เป็นผู้มีปัญหาสุขภาพกาย ไม่มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัย เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง มีปัญหาเกี่ยวกับคู่สมรส เป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า อาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีจำนวนครั้งในการเกิดเหตุการณ์ระเบิดฆ่า ฯลฯ มากกว่า มีรายได้ครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมาน้อยกว่า เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม เป็นผู้ที่ไม่มีความมั่นคงในอาชีพหรือไม่แน่ใจว่าจะมีงานทำตลอดไป มีรายได้ของตนเองเฉลี่ยต่อเดือนในรอบปีที่ผ่านมาน้อยกว่า ไม่มีความมั่นคงในรายได้หรือไม่แน่ใจว่าจะมีรายได้เพียงพอสมำเสมอ เป็นเพศหญิง เป็นผู้มีปัญหาครอบครัวทั่ว ๆ ไป และมีปัญหาเกี่ยวกับบุตร

The objective of this survey research was to analyze socio-economic and political aspects that affected mental health status of people living in three southern border provinces. Using multi-stage sampling, the samples of this study were 600 people who were interviewed by a questionnaire during April and May 2006. The results of this research revealed that 59% of the participants were females. 64.3% were Muslims. The average age was 34.64 years. On average, their education was 10.68 years. 52.8% were living with their spouse. For occupation, most of them were private sector workers, government workers, business owners with no employees, farmers, fishermen, and rubber gardeners, respectively. The average household income was 21,150 baht per month. 49.5% were in debt. 65.1% had no confidence in safety. 15.1% wanted to evacuate the members of their family from homes. 11% wanted to resettle. Using Thai Mental Health Indicators (TMHI-66), it was found that the index of people's happiness was poor (31.7%), the index of people's happiness was fair (40.1%), and the index of people's happiness was good (28.2%). Employing discriminant analysis, the results showed that factors affecting the discrimination between poor, fair and good index of people's happiness included numbers of children, education level, numbers of family members, physical health problems, confidence in safety, the area of living, spouse problems, age, numbers of bomb explosion, the average household income per month, religion, job security, an average of self-income per month, income security, gender, common family problems, and problems about children, respectively. People classified as poor index of people's happiness were those who had more children, had less years of education, had more members of family, had physical health problems, had no confidence in safety, lived in the city area, had spouse problems, were older, lived in the area which faced more numbers of bomb explosion, had lower last year household income, were Muslims, had no job security or were not certain to have a permanent job, had lower last year self-income per month, had no security of steady income or were not certain of having steady income, were females, had common family problems, and problems about children.